

Buzele mamei

Grigore Vieru

Iar buzele tale sunt, mamă,
O rană tăcută mereu,
Mereu presărată cu țărna
Mormântului tatălui meu.
O, buzele ce sărutară
Al tatei mormânt
Mai mult ca pre dânsul,
Pre tata, în
Puținii lui ani pre pământ.
Acuma când nu te poți, mamă,
De sarea din șale pleca,
Cine ridică mormântul
Spre gura uscată a ta?!